

Izhaja vsak dan, udi ob nedeljah in praznikih, zjutraj. — Uredništvo: ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Dopolni naj se pošiljajo uredništvu. — Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopolji se ne vračajo. — Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. — Lastnik konsorcijske lista Edinosti. — Tisk tiskarne Edinosti. — Naročnina znaša na mesec L 3.—, pol leta L 18.— in celo leto L 36.—. — Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 10 stotink. — Oglasi se računajo v širokosti ene kolone (72 mm). — Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 20 stot.; osmrtnice, zahvale, poslanice in vabila po 40 stot., oglasi denarnih zavodov mm po 80 stot. Mali oglasi po 10 stot. beseda, najmanj pa L 1.—. Oglase sprejema inseratni oddelk Edinosti. Naročnina in reklamacije se pošiljajo izključno u pravi Edinosti. Uprava in inseratni oddelk se nahajata v Trstu, ul. sv. Frančiška As. 20.

MIROVNA KONFERENCA.

Delovanje trojice.

PARIZ 3. Wilson. Lloyd George in Clemenceau so se sestali danes predpoldne in popoldne, da so razpravljali o sistemizaciji raznih vprašanih, med temi tudi vprašanje nemških podmorskih kabljev. Sestanka se je udeležilo več zaveznikovskih admiralov. Zopet je prevladovalo mnenje, da so podmorski kablji vojni plen, ki pritečejo tistemu, ki jih je osvojil. Glavarij treh vlad so tudi razpravljali o tožadnih normah za kanalski režim v Kielu. Nemčija ostane lastnica, ali prehod bo obremenjen s služnostjo pod mednarodnim nadzorom. Svet trojice se je razumel tudi redakcije enega novega poglavja mirovnih preliminarjev, vsled katerega se Nemčija obveže, da se ne bo zanimala za pogodbe, ki jih zavezniki utegnajo skleniti z Rusijo in s starimi zavezniki Nemčije: Avstrijo, Bolgarsko in Turčijo.

Nemčija ne podpisuje nasilnega mira.

CURIH 3. »Deutsche Allgemeine Zeitung« obkrožila oficijozno noto o delegatih za mir. List pravi: »Nobena naloga ni težja, nego je ona nemških delegatov. Ne smemo pa dopustiti, da nas poboljšajo, ekscesivne bojazni. Premagani smo, ne pa porušeni. Naša moč temelji na pravici, na pravici našemu orožju in na vedri zavesti, da ne podpišemo nasilnega mira. Zaupati moramo trdnosti in jasnosti političnemu pogledu Brockdorff-Rantzau-a, ki pozna voljo dežele in je odločen, da ne pojde preko nje. Grof Brockdorff sprejme za nas te tiste žrtve, ki ne porušijo našega bodočega političnega, gospodarskega in trgovskega življenja. Pod temi pogoji zagotovo on in njegovi so-trudniki z mirom z Nemčijo tudi trajen mir sveta.

Kako sodi Macdonald o delovanju pariške konference.

CURIH 3. Poročevalec Wolffove agencije je imel v Amsterdamu razgovor z načelnikom angleške socialistične organizacije, Macdonaldom, ki je na razsežno govoril o delovanju konference v Parizu in tudi o posredovanju Wilsona v reškem vprašanju. Macdonald je rekel: »Se je potrebno, da se obrnemo do evropske demokracije v mirovni vprašanji in glede predlogov, ki se stavljajo v Parizu v tem trenutku. Konferenca mora spomniti vse interesirane vlade, da narodi Evrope ne pustijo nekažnjene tiste, ki — da bi si zagotovili hipni trijumf — razdeljujejo možnost trajnega mira.« (Zaplenjeno.) O pogajanjih z nemško delegacijo je izjavil Macdonald, da bo morala Nemčija sprejeti trde pogoje, ali o tem bo trebalo razpravljati, ter bodo morali biti taki, da ne bodo žalili pokladih pravic neodvisnega naroda. Nemški militarizem — je dostavil — je bil smatran za ogroževanje Evrope. Pariz mora paziti, da ne prisliti nemške demokracije v nadaljevanje tega ogroževanja. Poročevalec lista »Vossische Zeitung«, ki je odkrito nasproten Angležem je podal Macdonaldove izjave, ki se tičejo angleške politike posebej. Velika večina angleškega naroda ima — po njegovem — imperijalistične tendence. Čuti se zmagovalca in bi hotel pobirati sadove zmage. Nezadovoljstvo z Lloyd Georgeom da je splošno. Glavne vzroke tega nezadovoljstva je iskati v dejstvu, da pariška konferenca ni zadostila upanju ki ga je gojil angleški narod. Čustvovanje angleškega naroda da je bilo vedno sovražno Nemčiji. Anglija da ne privoli, da bi Nemčija zopet dobila kolonije. Odnosljivost Lloyd Georgea da je pripisati interesom, ki jih ima Francija na tem problemu, ter je zaključil naglašujoč, da Anglija prav dobro pozna težke posledice, ki bi prišle tudi za zaveznike, če bi Nemčija ne hotela podpisati mira.

Apel francoskega lista.

PARIZ 3. Pod naslovom »Odsotnost Italije« reproducira »Matin« glavne odstavke apela v »Corriere della Sera« ter pridodaje naslednji komentar: Iz Rima gledajo v Pariz, in od te in one strani se pričakuje kretanja, ki dovoli, da se zopet prične razgovori. Če se bo ta molk nadaljeval, postane neopopravljiv. Od ene strani je v nevarnosti bodočnost Evrope, z druge usoda Reke. Kaj je Reka? Italijansko mesto, ki je hoče Wilson priložiti Jugoslaviji kot gospodarski dohod do morja. In sedaj: kaka je ne trgovinska pomembnost? V letu 1913 je Reka uvozila 92.000 tonelov blaga, izvozila pa okoli 1.100.000. V istem letu so imela Jadranska pristanišča, ki so prisojena Jugoslovani, promet 12.000.000 tonelov. In torej radi takega interesa naj bi se razbila evropska protinemška zveza? Vprašamo Srbe in Hrvatse same, ali je to v njihovem interesu, ali ne bodo oni prvi trpeli na tem? Med tem pa minevale ure v pričakovanju. Govore nam, da pisarne delujejo, toda, glavarij vlad so nemi. Je-li morda to trenutok, da se toliko kultura, dočim bi prijateljski vzlet preprečil nedopusten prelom?

Vatikan in izbruh evropskega konflikta.

PARIZ 4. Pred kratkim je priobčil Fehrenbach, tehnik Kurta Eisnerja, poročilo von Ritterja, ki je L. 1914 bil bavarski minister pri Sv. Stolici. V tem poročilu se zagotavlja bavarska vlada, da Vatikan odločno računa na intervencijo Avstrije proti Srbiji, proti kateri je Avstrija celo preobzirljiva. Neke oddelčne cerkvene osebe, ki zavzema neko službeno mesto v Vatikanu, je pooblastila rimskega poročevalca lista »Echo de Paris«, naj kategorično

PODLISTEK

Nikolaj Sevirjov.

Ruski pisatelj M. Arčibaev. — Poslovenil M. A.—.

»Tako menite? No, saj nisem kak nestvor. Gotovo ne... Na kak način bi je pripravila, kaj bi zastavila... Toda ti ljudje nimajo ničesar.«

»Jaz bom poskrbel denar, Maksimova,« je šepetal Aladjev s povešenim pogledom.

»Starka je pozorno pogledala, toda obraza ni mogla videti.«

»Vi? Vi sami nič nimate!«

»Preskrbel ga bom... pri prijateljih si bom izposodil. Pustite danes ljudi v miru, jaz pa pojdem k svojemu prijatelju po denar... in daleč od tod... Da... hočete?... Dajte jim tudi čaja in sveče, kajti pri teh ljudeh... Tu imate čaj, sladkor, kruh, vzemite, kar imam... Med tem grem po denar...«

Maksimova ga je molče pogledovala, vzela je čaj in sladkor ter majhno s svojo sivo glavo odšla.

Aladjev je stal še nekaj časa ves zbehan v sobi. Zdelo se mu je nehoti, da se je lotil podjetja zelo nerodno. Toda dolgo ni premišljal o tem, rajše je mislil, kako bi prišel najhitreje

dementira, da bi bil bavarski zastopnik v Vatikanu mogel sporočiti svoji vladi poročilo o tem, da je Sv. Stolica nagovarjala Avstroogrske, da napade Srbijo, boječ se radi razpada Avstrije. »Nemogoče je predpostaviti,« je rekel prelat, »da bi bil Vatikan mogel narediti kaj takega in želeli vničenje Srbije. Če se poznajo politične ideje Pija X., ki je živel s Srbijo v silnih odnosih; saj je pod njegovim pontifikatom bil sklenjen konkordat. Srbska legacija v Vatikanu, ki je od prvega časa diplomatske napetosti v letu 1914 gledala, da bi ohranila nastrožjo nevtralnost, ni nikdar mislila na to, da bi podpirala neko državo na škodo drugih.« Poročevalec pripominja, da so po gotutkem vesti, ki bi hotele vmešavati Pontifexa v politiko osrednjih držav, tedencižne in brez vsake podlage. S svoje strani očituje list največje pridržke glede avtentičnosti listin, približenih po monakovskem tajništvu.

IZ FRANCIJE.

Na poti proti ministrstvu Briand?

RIM 3. V političnih krogih krožijo že nekaj časa vesti, da se mogoče Clemenceau, ki bolega na rani, zadovoljen pri Cottinovem atentatu, kmalu odreče predsedstvu ministrskega sveta. Njegova odstopništva iz največjega sedanjega političnega pozorišča bi gotovo provzročila, da se na mirovni konferenci zopet uvede neke vrste urnost, ki se je v minulem mesecu precej pogrešala. Govori se, da bo njegov naslednik bržkone Briand, ki kaže zelo simpatizira z Italijo. Odstopništva Clemenceaua bi pospešila rešitev nesporazumenj na mirovni konferenci.

IZ AMERIKE.

Meksiko ne priznava Mourou-jeve doktrine.

RIM 3. Zastopstvo združenih držav Meksikanskih objavila: Meksikanski minister za zunanje stvari je podal sledečo izjavo: Doznajši, da je mirovna konferenca v Parizu poizkusila, da bi se Mouroujeva doktrina pritegnila v dogovor o Zvezi narodov, vztraja vlada združenih držav meksikanskih pri tem, da ne priznava in ne misli priznati gori omenjene doktrine (Amerika Amerikancem!), kolikor bi kršila suverenost in neodvisnost republike.

IZ NEMCIJE.

Nemčija v pričakovanju mira.

Wilsonova spomenika glede Sarre.

CURIH 4. Predsednik Scheidemann se je udeležil dne 1. majnika socialističnega zborovanja pred »Reichstagom«. Govoril je o socialistični revoluciji v Nemčiji in o doseženih uspehih. Med drugim je rekel: »Minulo je 6 mesecev od novembarske revolucije. Tudi tukaj smo napredovali korak za korakom. Dosti smo dosegli: dosegli smo največje zahtevo socializma, osemurno delo. Zelo smo tudi napredovali v socialni politiki. Toda več stvari ne more napredovati eno leto. Pozabljate, da je minula revolucionarna doba samo začetek. Narod ni zadovoljen, in enako nezadovoljnost občutim jaz in moji tovariši, ki so obsojeni, da sede na vladi. Poudarjam, da zamoremo napredovati samo korak za korakom k dosegli naših revolucionarnih ciljev. Naše napredovanje bo tem večje in hitreje, čim večjo oporo dobimo v narodu. Za sedaj moramo na žalost konstatirati, da nam ta opora manka. Če hočemo socializirati, ne moremo in ne možemo, da bi kak del trgovine doživljal bankrot. Socializirati hočemo tudi podjetništvo, toda ne moremo ga uničiti in razdelati. Narod mora razumeti vse to, preden obsojimo ponašanje svoje vlade. Za doseg naših ciljev je predvsem potrebna združitev in sloga. Strmite se, složno okoli naših delegatov v Versailles in pomagajte jim, da dosežejo svoje cilje. Na ta način bomo imeli pravičen mir, ki nam prinese novo socialistično svetovno preureditev. Pomagajte nam z združitvijo, slogo in z delom, da razvijemo in dosežemo cilje internacionalnega socializma.« »Wolf« priobčuje prvo službeno poročilo o mirovniških pogajanjih v Versaillesu. Nemška vlada je sprejela te vesti nemške delegacije v Versaillesu potom radiotelegrama, ker se brzojavna poročila niso še začela. Zdi se, da se bodo pogajanja z entento zategnila. Svoboda nemške delegacije in ne spremstva da ni nikakor omejena. — Nemška parlamentarna skupina narodne stranke (pangermanisti) je v Fehrenbachu zahtevala, naj se za ponedeljek skliče narodna skupščina, ki bo razpravljala, kaj naj se ukrene proti nameravanemu poljskemu navalu na Poznańsko in zgornjo Slezijo. — »Frankfurter Zeitung« je dobila vesti, da priobči Wilson v kratkem izjavo glede Sarre. Ta izjava bi bila enaka izjavi o jadranskem vprašanju.

Monakovski sovjeti zahtevajo, naj sovražnost prenehajo.

CURIH 2. Iz Jugolstadta brzojavljajo »Frankfurter Zeitung«, da so kmelte zasedli železniško Monakovo-Rotenheim in da so razdeljali progo. Akcijski odbor sovjetske republike v Monakovem je poslal Hoffmannovi vladi zahtevo, naj sovražnost prenehajo in predlaga, naj se začne pogajanja. Iz Bambergera poročajo, da je pri Dachau-u prišlo do bojev, v katerih je bilo mnogo mrtvih in ranjenih. Dachau je bil zavzet, Tasing tudi zaseden, Rotenheim se je udal brezpogojno.

do denarja. Potem je naglo segel po klobuk in suknjo in hitel iz hiše s svojimi dolgimi nogami preskakujoč tri stopnice naenkrat.

VIII.

Proti sedmi uri je prispel branjevec. Lomastil je s svojimi novimi čevlji po hodniku, skrbno si je obrisal pot z rdečega obraza ter vstopil v Olenjinkino sobo.

Maksimova je bila že pripravila samovar. Na krožniku sta bila vodka in slanik. Olenjka je trdo in nepremično sedela za mizo, svoje velike, žalostne oči je upirala v vrata.

»Poglej, Olenjka, kakšen gost naju je počastil!« je dejala Maksimova sladko in z nenaravnim glasom, kakor navadno pripovedujemo otrokom.

Branjevec je prestavljal svoje noge tako previdno, kakor bi hodil z visokimi škornji po ledu.

»Dober dan!« je rekel in pomolil ženskam svojo široko, težko roko, z debelimi, nepremičnimi in potnimi prsti.

S posevnimi očmi in molče mu je podala Olenjka tanke, voščene prste. Njena lica so gorela in suhotna dekliska prsa so težko dihalo.

»Tako je prav... Vidva se pozabavljajta in nekoliko pomenita, jaz pa pojdem gledat, če je čas že dober...« je rekla Maksimova z istim

Boji moža proti možu v Monakovem.

BAZEL 2. Poročevalec lista »Augsburger Zeitung« brzojavlja iz Pasinga: Pruske čete so vstopile v Monakovo od severa ter so zasedle vojni ministerstvo in palačo Wittelsbachov. Boji so se razvili okoli postaje in na tržišču, kjer se je varnostna straža, ustanovljena v mestu, uprla, vsled česar je prišlo do boja moža proti možu. Proti vladnim četam so streljali. Poročajo da so bile ustreljene razne osebe, ki so jih smatrali za talce. kakor n. pr. profesor Stück, princ Albert princesa Thurn-Taxis, princ Wiede. Ta več pa ni potrjena. Telefonske zveze so deloma vzpostavljene.

Združitev Württemberg z Badenom.

BAZEL 4. Poročajo iz Stockholma: Konferenca socialističnih zastopnikov iz Badena in Württemberg je razpravljala v Mallbaču o združitvi teh dežel. Načrt odobravanja badenski in württenberški parlament. Natančnejše razprave se bodo vršile v Dieti. Sestala se bo tudi skupna sindikatna skupščina.

Hindenburg zaključil svojo kariero.

CURIH 3. maja Hindenburg je zopet odšel v pokol. Neki brzojav iz Berolina pravi, da se je Hindenburg obrnil v obdelan mirovniški pogajanjem na Eberta, ter mu sporočil, da je po njegovem mnenju prišel čas, ko lahko zapusti službeno pozorišče. Njegova dolžnost, da služi domovini v nje najtežjih časih, da je sedaj dokončana. Poročilo pravi, da je njegov odstop razumljiv, če se upoštevajo, kako mučno mu je bilo ostati v službi v sedanjih časih, s katerimi se niso strinjale njegove ideje Ebert je sprejel Hindenburgovo demisijo ter mu zagotovil večno hvalačnost nemškega naroda. Tako se je feldmaršal povrnil k počitku, iz katerega je bil zdramilo Vilimovo povelje v letu 1914. Velikostna parabola medlo izginja.

Nemški nasveti Italiji.

CURIH 4. Zavezniki obnašanje proti Italiji vzpričo reškega vračanja je omogočilo nemškemu časopisu, da se drugače izraža proti Italiji: podujejeji iz nasvete in svarila. »Frankfurter Zeitung« zaključuje neki članek s tem, da ponuja Italiji pomoč in prijateljstvo Nemčije, če se enkrat odloči, da se razdvoji z zavezniki. Po tem listu, se Italija more sedaj manj kot kdaj poprejeti upreti angleško-francoskemu gospodstvu na Sredozemskem morju, ter je zato tem nujneše, da naredi Italija iz Jadranskega morja italijansko jezero. Sedaj ima Italija namesto umetne Avstroogrske države nasproti homogene, mlade in ambiciozne Jugoslovane, ki se jih mora bati. Medtem ima Italija samo eno pot pred sabo: potrditi se mora, da zavrzi Reko na vsak način, da jo ne upoštevajo Jugoslovani za uničenje važnosti Trsta. Pisatelj v Frankfurteru celo dvomi, če bo ta cilj dosežen, ter poudarja, da bo, po združenju Nemške Avstrije z Nemčijo, za Italijo edino pravilno, če se združi s centralnimi oblastmi.

IZ OGRSKE.

Češka in romunska invazija na Ogrskem.

BAZEL 3. Iz Budimpešte poročajo: Romuni so 30. aprila dosegli Tiso. Na raznih točkah, kjer se nahajajo naše območje, smo vsled napredovanja Čehov svoje čete, ki so bile v nevarnosti, umaknili v dolino Bodga, in od zgornjega Sajo, kjer so Čehi nadaljevali z napadi. V smeri proti Miškolcu so Čehi napadli z veliko silo po topniški pripravi. Odšli smo jih po silovitih bojih. Čehi so v smeri Baureve prekorajili Sajo ter so zasedli nekatere točke na južnem bregu.

Odsotnost Italije — prisotnost Jugoslovije.

»Giornale d'Italia« priobčuje članek iz Pariza. 2. t. m. pod zgornjim naslovom, v katerem pripoveduje o medsebojni izročitvi pooblastilnih potrdil med nemškimi in zavezniki pooblastilenci. Med službenimi listinami, katere je g. Jullj Cambon izročil v imenu zaveznikov grofu von Brockdorff-Rantzau, so mankala polska in italijanska pooblastila. Pripravljena pa so bila pooblastila gr. Pašića, Trumbića in Vesnića, sestavljena »v imenu kraljevstva SHS«.

List si ne more s tem dogodkom priti na lasno. Kako more, vpraša list, država, ki ni službeno priznana in ki je opremljena samo s pismom, izražajočim Wilsonovo simpatijo, oddati zastopnikom veljavna pooblastila v prisotnosti tistih prijateljev ali svrznikov, ki še niso hoteli ali mogli priznati te države?

Ne bomo se zadrževali, pravi list, pri veljavnosti države SHS »de iure«, toda konstatiramo, da so naši zavezniki večer »de facto« priznali omenjeno državo. List se bavi dalje z izročitvijo mirovnih pogojev in s priznanjem Kiau Cioa Italiji, ter ugotavlja, da povprašujejo zavezniki in pridruženci, prijatelji in sovražniki, kedaj se povrne italijanska delegacija v Pariz. Saj to ni odvisno od nas, pravi list. Orlando je po zborničnem zasedanju izrazil poročevalcu lista »Temps« svoje zaupanje, da bo »Francija« v svojem zvestem prijateljstvu naša jasno besedo in srečno misel, ki bo izbrisala vsa nesporazumenja in omogočila vsem, da ne izgube

nenaravnim glasom in odšla; vrata je zaprla precej trdo. V kuhinji je obstala vzdihuje in premišljevala in na njenem suhem, mrkljem obrazu se je pojavil zopet prejšnji trdi, skoro preteč izraz.

Olenjka je sedela za mizo, njena na njej počivajoča roka je kazala mehke in fine črte, kakor bi bila iz marmorja. Nje nasproti je sedel branjevec, in čudno je bilo, da se stol ni polumil pod težo njegovega ogromnega, vreči moke podobnega telesa. Dosedaj je videl Olenjko samo v cerkvi ali za nekaj minut v svoji prodajalnici; sedaj jo je pozorno in prodirno opazoval, kakor blago, ki bi je hotel ceniti. Olenjka je čutila njegov pogled na prsih, na nogah, na svojih rokah in rdečica strahu in sramu je polagoma zalivala njen blede obraz.

Bila je vitka in slabotna, tako, da si je bilo težko predstavljati, kako bi moglo njeno telo kljubovati tej živalski robustnosti. Topla vlaga ji je napolnila oči in vse njeno telo je takorekoč narastlo, kakor bi naenkrat postalo debelejšje in večje.

»S čem se pečate, prosim?« je vprašal on s tankim glasom, ki je težko prihajal iz debelega grla. Menda vas ne nadlegujem?

»Kaj pravite?« je vprašala Olenjka plašno in ga za trenutek pogledala s prosečimi očmi.

v malo dnevih materialnih in moralnih vspehov štirih let žrtve, bolečin, upov in skupne zmage.

Ali smemo, se vpraša list, nadaljevati s poročilom »Liberté«, Clemenceauovega lista, pisanim se pred predsednikovo izjavo »Timesovemu« poročevalcu? Evo kaj piše »Liberté«: »Ne vidi se še obrisov sklepov glede Italije. Vesti iz dobrega vira, došle iz Rima, pravijo, da naša zavezniška želi, naj bi zavezniški prevzeli inicijativo za pričakovani kompromis, toda ne vidi se, da bi se taki nameni kazali v službenih slojih na konferenci. Pogajanja v Versaillesu začnejo bržkone brez Italije, kar že itak Francozi zelo mučno občutijo, toda ni dvoma, da bo incident poravnal se pred odločilnim časom.«

»Giornale d'Italia« razume pod »odločilnim časom« podpis mirovnih preliminarjev ter zaključuje: »Da bo mogoča prisotnost v »odločilnem« času, so zavezniki dolžni odgovor narodu, ki pričakuje.«

Nova Rusija.

V Rimu izhaja (drugi letnik) lista »La Russia Nuova«. Tendence lista je označena že v naslovu: glasilo je velikega prevrata.

Zato bo menda zanimalo naše čitatelje, kako to glasilo razmatriva sedanj položaj v mednarodni politiki. Članek pod naslovom »Caveant consules...« se glasi:

Politika, tako narodna kakor mednarodna, je kri od krvi, najpristnejši produkt resničnega življenja narodov in človeštva: Niso to zaključki neložičnega sklepanja, ampak konkretna misel, neložljivo spojena delovanja življenja. Res je, da je politika — in mora biti — prosvetljena od refleksov vzvišenega ideala, torej oddaljenega od realnosti. Vendar mora biti ta ideal življenski, mora odgovarjati potrebam časa in se mora uveljavljati s tistimi metodami in s tisto mero, ki jih zahtevajo tozadevne okolščine.

Ko politika postaja šematična in abstraktna, ko se hoče narinjati življenju, mesto da bi bila naraven efekt — prinaša s seboj mnogo škode, zla, nesreč in pogub, in ni v blagor in procvit, pa naj so še tako visoki ideali, ki jo navdajajo, in cilji še tako zaželjivi. In v takem slučaju postaja čisto brezpomembno, ali je politika šematična in abstraktna, ker prehiteva preveč izpremembe, ki se vrše, ali pa, ker ovira preveč izpremembe, ne da bi se zavedala vse tiste globine in širine preobrazb, ki se dovršujejo.

In lahko se je uveriti, da stvari stoji prav sedaj, ravno sedaj v tem tako viharnem in odločilnem trenutku splošnega življenja evropskega in celo svetovnega, da le hočemo brez strasti in vedro uveljaviti vse tisto, kar se dogaja v Evropi od trenutka sem, ko je izbruhnila svetovna vojna.

Vojna je bila boj evropskega zapadnega demokratizma proti avtokratizmu osrednjih vladstev — boj, ki se je završil z zmago demokracije nad avtokracijo sploh, boj, ki je zrušil carizem v Rusiji, ki je dovel do politične revolucije v Avstriji in do zrušitve kaiserizma v Nemčiji. V tem smislu je bila vojna res revolucionarna in kot taka je prinesla Evropi in človeštvu neprimerljivo dobroga. Tako, da so imeli prav tisti konkretni demokrati in konkretni socialisti, ki so pritrili boju svobodnih narodov proti osrednji Evropi in so pripomogli do dovršitve, slušajoč glas življenja.

Na drugi strani niso imeli prav abstraktni socialisti s svojo ekstremno politiko, — in kot tako šematično — sabotaže vojne. Upirali so se reki življenja, ki je pritiskala v boj z reakcionarstvom centralnih držav in z njih požrešnostjo po svetovnem gospodstvu. Motreč življenje z abstraktnih vrhov svojih maksimalnih socialnih in političnih zahtev, so tisti socialisti skušali pred očmi ljudske mase kompromitirati vojno, da bi jo preprečili. In vspele jim je do neke mere v smislu, da je njih delovanje stalno grozilo, da pomore pangermanškemu avtokratizmu, slabše demokratično koalicio entente in podpirajoč v Evropi in na bližnjem Vstoku reakcionarno gospodstvo militarističnega imperijalizma.

Se zgovorneja in očitnejša so dejstva, ki so se vršila v dobi ruske revolucije. Predstavitelji konkretne in življenske demokracije in istotako konkretnega socializma so privedli krmi lo ljudske države do konstituant, v kateri so bile 4 petine poslancev socialisti, ki so se pripravljali, da uresničijo socialne reforme, skrajno globoke in demokratične. Ali, v tistem trenutku jim je bila iztrgana oblast iz rok od predstavitev skrajnega socializma, ki je na-

»Saj je res gluha,« si je mislil branjevec.

»No, temboljšje. Fino dekletce, res!«

In iznova je opazoval njen trup, podaljšan z mehkiimi in nežnimi, vitkimi nogami, katere je razločeval pod tankim krilom.

»Vprašal sem vas, s čem se pečate?«

»Jaz? Z ničemer...« je bila odvrnila dekliska boječe. Razložilo je čutila, kako jo nesramne in poželjive oči tega možkega takorekoč slati jo in gladijo njeno celo telo.

Branjevec je bil zadovoljno smehljaj.

»Z ničemer?« Tega ne morem verjeti. Fine gospodične se rade bavijo in razvedre s čem. Oprostite, toda ne morem verjeti, da bi si tako brhko dekle celi dan samo z delom kvarilo oči. Vaše lepe oči pa sploh niso ustvarjene za kaj takega.«

Olenjka je dvignila zopet svoje velike, čiste oči k njemu in naenkrat se je porajala v njej majna misel, da ta mož morda sočustvuje z njo; prepričana je bila, da je v resnici dober in pošten značaj.

»Jaz... jaz... čitam... dobre knjige.« Boječe se je smehljala.

»Ah, kaj, te knjige... Kadar se bova poznala bolje, boste dovolili... na primer...« gledališče... To je mnogo bolj zanimivo, kakor pa čepeti neprestano nad knjigami...«

Olenjke se je polastila neka živahnost. Njen

ravnost začel določati svoj maksimalistični, abstraktni program. In da omogočuje to nalogo, so sklenili brest-litovski »mir« s centralnima vladama, postavivši s tem v tistem strašnem trenutku v nevarnost vzrok demokracije vojne zaveznikov proti nemški koaliciiji, in prepuštvši nemškemu imperijalizmu veliko ozemlja v ruskih deželah.

Posledica njihovega delovanja je bilo politično razsulo Rusije, od katere so se odtrgale mnoge obmejne narodnosti in stotine protiboljševikov, nekateri s predstavitelji ruskega konkretnega socializma na čelu.

Tako se je začela državljanska vojna...

V socialnem smislu je Rusija zapletena in pretresena od anarhije, ki je požigala deželo in jo vrgla v zmešnjavo. Gospodarsko življenje je bilo disorganizirano in paralizirano, uprava razdejana.

Taki so bili žalostni efekti abstraktnih in šematičnih politike v najbližji minolosti. In sedaj grozi, da razvname še hujše efekte. Kakor so ekstremni socialisti tekem vojne in revolucije sledili le svojim maksimalističnim predodkom preosnove socialne politike — vzvišene, ali ravno zato brez kontakta z resničnostjo, ne računajoč z razmerami in potrebami

Narodi stare Avstro-Ogrske države razpolagajo sedaj svobodno s svojo usodo; preosnovali so se v tolike demokracije države. V Nemčiji se je ustanovila zmerna socialistična republika, ki sta je predsednik in prvi minister socialisti. Na Ogrskem se je uveljavila socialna preobrazba komunistični republiki v prilog, in isto se pripravlja na Bavarskem.

Se dalje tam na Vzhodu, v centralni Rusiji, v isti Rusiji, ki je dala prvi znak za revolucionarno gibanje, vlada sedaj sovjetska republika, republika delavstva, ki uresničuje ideje skrajnega komunizma, zajemajoč prebivalstvo nad 100 milijonov.

In naj morejo biti mnoge teh socialnih in političnih pridobitev v vzhodni Evropi še tako problematične, naj jih spremljajo tudi globoki

te ganile te male glavice z belimi pentljami v laseh. Nestrpno so se gibale po rdečih baržunastih ložah in drugih sedežih: kakor pisani metuljčki v rdečih tulipanih. Neka posebna radost jim je sevala z ličic: živeli so res v kraljestvu bajke. Prvič v gledališču, vsi najlepše oblečeni, vsak obdružuje sebe samega in druge, ki so tako visoko tam gori ali tako daleč tam spodaj...

Tisoč oči žviga po dvorani, tisoč prstkov kaže tja čez, tisoč glasov in šepetkov:

»Mama, pa kje so palčki...?«

Nenadoma ugasnejo luči: preplašena deca se še ni dobro stisnila k mami, ko se dvigne zastor:

»A-ah, a-ah...!«

Nebroj vzklikov iz dna dušice pozdravi palčke-zaspančke! A ti trdno spe, spe, dokler jih ne vzdrami vratar. Pa ko so se začeli zbujati, pretegovati, meti oči, zehati in gladiti brade, takrat bi bili mali gledalci najraje postavili svoje oči tja na oder med male močičke, da bi jim ne ušel niti en gib teh čudnih podzemskih bitij. Kaj pa žele takrat, ko so se začeli izza teh sivih brad tanki otroški glaski! In kaj je počel norček! Mali gledalci bi se bili kmalu zadušili od smeha. Ko je pa stari vratarček pripeljal jokajočo Anico, ki je iskala mamico, bi se bil šel pa vsak najraje igrati z njo! Pa velikanska goba, mastna kobilica, kuharji, vile... tega sploh ni mogoče popisati!

Ko je padla zavesa, je zaploskalo vseh tistih sto in sto ročic, vsa usta so sama lezla v smeh. Med odmorom pa otroci niso bili več to, kar so bili pred predstavo. Njih misli so bile še vedno v gozdni duplini in neprestano so se oči vračale k zavesi, da bi kje pri kaki razpoki videli vsaj petico kakšnega palčka... Po zadnjem delu pa so se vsule na naše palčke cvetice od vseh strani, na oder pa so prinesli dve veliki kočari bombonov...

Pa so tudi res lepo igrali naši palčki: še lepše kot v Trstu. Tako so se živeli v svoje uloge, da so sami sebi verjeli, da živijo v tem kraljestvu. Ali veste, da je eden tako lepo »spal«, da je bil prav zares zaspal na odru! Pa zakaj bi ne? Gospodična je rekla, da morajo vsi nepremično ležati, in godba je igrala tako mило uspavanko, da so oči kar same zlezle skupaj in je dušica odplavala nekam daleč... Drugi so že vstali, že peli, a ta še spi. Eden ga je moral prav močno prijeti, da se je zdrnil. Pa mislite, da je bil kaj v zadregi? Prav nič: malo čudno je pogledal okoli sebe, si pomencal oči in zapel z drugimi!

Pa še nekaj se je bilo zgodilo. Ko je bilo treba prinesiti kobilico na oder, ni bilo nikjer četrtega nosača. Po vseh kotih ga iščejo. V zadnjem trenutku prisopihajo za kulise. Kje je bil? Noga-vice je bil pozabil na stanovanju, peljal se je s tramvajem ponje, sam, po noči, v tujem mestu! Z vsa naglico se je preoblekel in postavil na svoje mesto, kakor da bi se ne bilo nič zgodilo.

Drugo jutro so imeli naši palčki sestaneč z ljubljanskimi otroci v tivolskem gozdu. Hoteli so videti, če so ti stari močički res taki otroci kakor oni sami. Kaj pravite, ali so katerega izpoznali? Da, Anico in Norčka! Od vseh strani so jih ogledovali in obračali ter jih izpraševali, kje imajo brade, vozičke, kobilico... Prinesli so jim cvetice in slaščice. Naši bi se bili radi igrali po gozdu, ali ljubljanci so jih prosili in prosili, naj jim še enkrat povedo kaj iz »Palčkov«. Vse so jim morali prepričati, vse ponoviti: kaj je govoril Norček, kaj Anica, kaj kralj, vile — vse, vse!

Treba je bilo iti k obedu in na vlak. Na vsakem vogalu so se poslovili naši od spremljevalcev, pa so le vedno šli za njimi. Zastonj so jih gospe podile domov. Celo počakali so jih za nekim zidom, da so pokosili in so jih zopet spremljali na kolodvor. V vlak so jim dale gospe velike skatle slaščic, potic, sladkih pižajev; toliko, da so celo mami prinesli pokušat v Trst. Ganljivo je bilo slovo na ljubljanskem kolodvoru. Marsikateri od naših se je jokal, ko se je poslavljajal od ljubljancev. Obljubiti so jim morali, da pridejo čimprej zopet v Ljubljano. Ko je vlak drdral preko pustega Krasa, so otroci prvikrat začutili utrujenost. Prvikrat se jim je tudi zbudilo domotožje in zahrepenost po maminem objemu.

Dve leti sta minuli, a palčkov še ni v Ljubljano. Žive samo tu pri nas v Trstu in se potkazuje le našim otrokom. Videli smo jih v soboto in še parkrat jih bomo. Oh, kaj bi dali ljubljanski otroci, da bi mogli videti še enkrat starega kralja, Norčka in Anico!

ZLATARNICA G. FINO, TRST

se nahaja na Trgu št. 15 (blizu zlatarnica G. KROJČIČ & FIJLIČ)

Velika izbira srebrnih in zlatih in, uhajev, verig itd.

nih in delal je šaljive opazke glede mladih deklet, ki hočejo v samostan.

»Kadar pa so poročene in postane mož star in betežen, bi ga najraje živega pokopale.«

»Da, da,« je pritrdila starka preveč uslužno. »O vas, Vasilij Stepanovič, se tega ne more trdit... kajti vi bi koga še vedno lahko spravili v ogenj...«

Branjevec je rezgetal od smeha in gledal Olenko, kakor zaljubljen faon.

»Da, to lahko trdim in ne grešim proti skromnosti... Moja žena ne bo imela povoda za pritožbo! Moja ranika soproga se je dostikrat jezila zaradi tega. Ti... ti, ki nimaš nikoli dovolj, mi je dejala...«

In še vedno v smehu je srepol gledal Olenko. Pod njegovim pogledom je kinil dekličin obraz vedno nižje in sijo, zmagovito rezgetanje tega človeka jo je plašilo.

Ko je branjevec odšel in ga je spremljala nekoliko natrkana Maksimova, je začela Olenka nenkrat plakati. Dolgo je jokala, njena plava glava je klonila celo do kolen, mehka in nežna pleča so drhtela in viseči kodri so se premikali kakor tanko perje. Sobo je napolnjeval zopern duh po sianiku, potu in mokrem usnju, iz njega se je prikazovala nežna postava deklice še bolj slabotna in obnemogla.

Domače vesti.

V kraljestvu palčkov. Orkester ima vojo v sredo 7. t. m. točno ob 3. Palčki in vile pridite jutri, v torek, ob 5 v dvorano. Otroci. (9 do 12 let). Ki žele sodelovati v »Rokovničah«, naj pridejo jutri, torek, ob 5 v dvorano Nar. doma. — R.

Nesreča. Strojar Ivan Zadovec, star 35 let. Je bil včeraj na postaji pri Sv. Soboti težko ranjen: mudi se je ravno na neki lokomotivi, ko je nenadoma počil cilindar. Peljali so ga v škedeniško vojaško bolnišnico, kjer so mu dali prvo pomoč. Potem so ga z vojaškim avtomobilom prepeljali v mestno bolnišnico.

Književnost in umetnost.

PAVLA HOCEVARJEVA.

Tržaški »Palčki« v Ljubljani.

Baš te dni sta minuli dve leti, odkar so posetili tržaški otroci ljubljansko dečo. Prišli so v Ljubljano in pripeljali s seboj celo »kraljestvo palčkov«. Že po tržaških ulicah je vzbujal njih pohod obče začudenje: kaj je ta zelena žival na nosilnicah, pa velikanska goba-mušnica, pa sulice in drugo. A palčki so hiteli dalje za svojim kraljem in za vilami v vlak, ki jih je odpeljal preko Krasa v belo prestolnico. Takih potnikov še izprevedniki niso videli! Pri tem oknu so tiščali šipo radovedni noski in se smejali vsakemu predmetu, ki je bežal mimo njih. Pri drugem so se gnetli resni obrazki in povpraševali, kako se imenuje ta vas, oni hrib, tista cerkev. Mnogi so žele prvič videti gozd. Na tej klepi so drmalni zaspančki, tam so si pripovedovali povestice, prepevali in recitali odlomke svojih ulog. Nekateri pa so praznili preobložene želodčke, saj so se mnogi izmed njih žele tisti dan privikrat najediti po treh letih lakote. — Prikazali so se snežniki, zelena polja, ljubljanski Grad, Ljubljana... kolo-dvor! Vsi obrazi so se zresnili, neko čustvo jih je navdalo. Slavnostno so ljubljanske gospe sprejele svoje malčke iz juga in jih peljale na skupno stanovanje, kjer so jih gostile in obiskale z vso materinsko ljubeznivostjo.

Tekom treh dni so si ogledovali mesto in njega znamenitosti. Pa veste, kaj se je zgodilo takoj prvi dan? Zmankal je eden. Vsi otroci in učitelji so se prestrašeno povpraševali, kje je? Kar nenadoma jo primaha od Tivolske strani z nekim gospodom. Izgubil se je bil, ko je gledal otroke na igrišču. Pa mislite, da se je jako jokel, ko ni mogel najti svojih tovarišev? O ne, samo malo. Tuj gospod ga je vprašal, zakaj joka.

»Ne vem, kam so šli...«

— Kdo?

»Palčki...«

— Kdo pa si ti?

»Palček iz Trsta...«

Gospodu se je čudno zdelo, kakšen palček je to, ki hoči ob telem dnevu po drevoredu, a se je takoj spomnil, da so zadnje dni naznanjali časopis prihod »tržaških palčkov«; poiskal jih je in jim izročil izgubljenega brata.

»Kraljestvo palčkov« v deželnem gledališču. Takega občinstva še ni bilo nikdar v njem. Glavica pri glavici, uboge mamice in očetje so morali držati v naročju po dva, po tri otroke. Pogled iz odra po dvorani ni bil nič manj ganljiv, kakor pogled s sedeža na oder! Do solz so

debelem, rdečem vratu je nagibal v stran kakor bik.

»Hm!« je začel. »To so gotove posebne misli... V resnici pa tako lepa gospodična, kakor ste vi, lahko uživa življenje tudi brez samostana...«

Smehljaj se je pomembno in škilil pohotno na Olenko, ki tega ni opazila. kajti strmel je naravnost predse, kakor bi videla v duhu široko se razprostirajoče travnike, modro nebo, široke reke, bele samostanske zidove...

Maksimova je vstopila s samovarjem. Branjevec je bil razburjen in njegov obraz se je svetil potu, kakor bi bil z oljem namazan.

»Zelo mi ugaja, če imajo mlade dame tako fino vitke telo. kakor vi, Olga Ivanova... Kako pač to napravijo ženske? Tukaj zgoraj bi vas lahko objel s prsti in nižje dol — oprostite mojo predrznost — ie vse tako lepo okroglo...«

Zadnje besede je izustil popolnoma nepričakovano, kajti prvotno je hotel reči nekaj drugega. To mu je pognalo kri v lica in sapo mu je vzelo. Nehote je iztegnil tudi roko, toda hitro jo je potegnil zopet nazaj, ko je videl, da prihaja Maksimova. Potem si je obrisal pot na čelu.

Pil je vedko z Maksimovo, jedel je tudi sla-

Olenko ga je pogledala in ni ga razumela. Ker je slabo slišala, je bila skozi celo življenje zavarovana pred takimi govoricami, in tudi sedaj je ni razumela. Njen pogled je torej ostal popolnoma miren, in vprašala je raztreseno: »Oh ne... kaj ste rekli? Tako lepo mora biti kakor redovnica... Enkrat sem bila v gostih pri svoji teti v Voronskem cela dva tedna. Moja teta je redovnica... zelo je že stara... štirinajst let pa že ne govori... prava svetnica... Oh, kako lepo je bilo tam! Globoka tišina v cerkvi... pa goreče lučke... tako lepo pojejo tam... Če stojš tam, ne veš, ali si v nebesih ali na zemlji. Tudi ven sem šla lahko. Samostan stoji na hribu, spodaj je reka, za njim pa travniki in polja. Tako daleč se vidi od tod, tako daleč... Na travnikih je polno gosi in lastovke se sliši od vseh strani. Spomladi sem bila tam. ravno takrat, ko so v samostanskem vrtu cvetele jablane... To je bilo tako lepo, tako krasno, da mi je zastajala sapa. Včasih se mi je zdelo, da se bom dvignila s hriba in bom zletela... daleč proč... kakor ptica...«

Olenkin glas se je tresel blaženosti, v njenih velikih, jasnih očeh so se svetlikale solze in ustnice so drhtele. Ze sedaj je bila, kakor snežnobela redovnica.

Branjevec jo je poslušal in svojo glavo na

MALI OGLASI

se računajo po 10 stol. beseda. Najmanjša pristojbina 1 l. —. Debele črke 20 stol. beseda. Najmanjša pristojbina 1 l. 2".

KUJUJEM vreče ul. Solitario 19 Margon. 3616

IZVRSTEN kis prodaja Apollonio, Trst ul. Amalia št. 10. 3603

KUPIM vsakovrstne vreče. Molingrande 20. Babič. 3635

!! ZA BIRMO !!

Velika izbira vsakovrstnih zlatih in srebrnih daril.

Alojzij Puh, Trst, Trg G. Garibaldi št. 3

(prej Trg Barr.era vecchia.)

Novo pogrebno podjetje - Trst

Corso 47 (v. i. Trgu della Legna) Telef. 1402.

Freskrbuje vsakovrstne pogrebe, prevoz mrličev na vse kraje države. Zaloge in razprodaja mrtvaških predmetov, krst iz kovine in vsakovrstnega lesa v raznih oblikah, vencev, sveč itd. po zmeranih cenah. Skladišča v lastnih prostorih via Tesa 31. — Brzjavi Novo pogrebno podjetje — Trst.

ZOBOTEHNIŠKI ATELJE

ARTURO COEN in VITTORIO TRAMARINI

zobotehnik v Trstu, ul. S. Giovanni št. 14, I. nadst. Ordinirata od 9-11 in 3-6 pop

KREDITNI ZAVOD

za trgovino in obrt

Piazza Nuova 2 - TRST - Piazza Nuova 2

Obavljajo vse v bančno stroko spadajoče posle. Daje v najem varnostne jelekne celice (Safe) v svojem oklopnem zakladu pod najboljšimi pogoji.

Uradne ure za blagajno od 9 do 13. Za varnostne celice od 9-13 in od 15-17.

ZOBOZDRAVNIK

D. MRAČEK TRST

Corso 24, I. nadstropje

Ordinira od 9-12 dop. in od 3-6 pop.

Brezplačno izdajanje zob, plimiranje in umetni zobje.

AVGUST ŠTULAR

je odprl zopet svojo odlikovano KROJAČNICO v ulici S. Francesco d'Asi št. 34, III. n.

Priporoča se slav. občinstvu za nova dela in popravila

Dr. FRANZUTTI

ZOBOZDRAVNIK v Trstu, ul. Gioacchino Rossini 17, vogal ul. delle Poste. Izdajanje zobov brez bolečin :: PLOMBIRANJE :: UMETNI ZOBJE.

PRIPOROČLJIVE TURDKRE

TRGOVINA JESTVIN

ulica Campanile 12 (Trg Ponterosso). Zaloge: kave, riža, čaja, olja, testenin, masti, slanine, mila, čokolade, marmelade, sardin, kondenziranega mleka, biškotov ter raznovrstnih vin in likerjev itd.

MEHANIČNA DELAVNICA.

Odlikovana livarnica Osvaldella, Via Media 26. Izdelovanje in popravila strojev in motorjev. Proračuni.

KNJIGOVEZNICA.

Pietro Pippan, Trst ulica Valdirivo 19. Artistična vezava. Lepi koledarij lastnega izdelka. Vpisniki (registri) posebnega sistema. 201

MAJOLICNE PEČI IN STEDILNIKI.

M. Zeppar, ul. S. Giovanni 6 in 12. Najboljša izdelovanja in najpopolnejša vrsta. Cene zmerne. 202

HOTEL CONTINENTAL

Trst, ulica San Nicolò št. 25 (blizu Corsa). Prenočišče za vojaške. Dvigalo. Cene zmerne. Postrežba točna. 199

PAPIR.

Velika zaloga papirja za ovitke, papirnatih vreč, lastne tovarne. Valčki raznih bary in velikosti. Cene zmerne. Gastone Dollinar, Trst, Via dei Gelsti 16. 256

DAMSKA KROJACNICA

A. Riezer, Trst, ulica Commerciale 3. Izdeluje vsakovrstne obleke po angleškem in francoskem kroju, plesne obleke, obleke za poroke, bluze za gledališče itd. Cene zmerne. Postrežba točna. 337

Zaloga manifakturnega blaga

na debelo in drobno

Gentili & Križmančič

Trst, I. l. Nuova 38, vogal ul. S. Lazzaro

Vsaki dan novi dohodi.

! Skoraj zastoni !

Vino po 2 Lire. Žganje, rum, konjak, janež 50 stopinj po 8 L. Špirit 96 stopinj po 16 Lir.

Tvrduka APOLLONIO, Trst, ul. Amalia št. 10

Novo skladišče.

Veliko skladišče klobukov, dežnikov, belih in pisanih srajc, platna, žepnih robcev.

: : : moških nogavic itd. itd. : : :

R. CUVENEL, Trst, Corso šte. 28

: Cene zmerne. Postrežba točna. : :

Narodna trgovina. — Narodna trgovina.

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica v Trstu. Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Celovec, Gorca, Sarajevo, Split.

Delniška glavica: K 15.000.000. —

Rezervni zakladi: K 3.600.000. —

Obavlja vse v bančno stroko spadajoče posle. — Sprejema vloge v lirah na hran. ne knjižice proti 3 1/2% obrestovanju.

Za na odpoved vezane vloge plača obresti po dogovoru. Izvršuje borzne naklage in ča e v najem varnostne celice.

Tel. št. 5 18. Blagajna je odprta od 9-13.

UMETNI ZOBJE

z in brez željst, zlate krone in tudi obročki

VILJEMTUSCHER konsultant ZOBOTEHNIK

TRST, ul. 30. oktobra (ex Caserman) 13, II. Ordinira od 9 predp. do 6 zvečer.

HERMANGILD TROCCA, TRST

ul. Barriera vecchia št. 8

ima veliko zalogo mrtvaških in predmetov. Vse iz porcelane in bisera, verani z me leno flo, iz umetnih cvetov in trav. Slike na porcelanu in ploščah za grobe spomenike itd. Naniže konkurenčne cene.

Riunione Adriatica di Sicurtà v Trstu.

(Lastna palača). Ustanovljena leta 1838.

Zavarov. proti škodi, povzročeni po ognju, streli in eksplozijah. Zavarovanja steklenih plošč proti razbitju. Zavarovanja proti tatvini z vlonci. Zavarovanja pošiljatev na morju in po suhem. Zvilenjska zavarovanja v najrazličnejših kombinacijah. Delniška glavica in rezerve dne 31. decembra 1915 K 199.625.992/40. Stanje zavarovalne glavice na življenje (31. 12. 1915) K 516.405.849/—. Odkar obstoja družba, je bilo v vseh branjah izplačano na škodah K 872.453.443/85. Zastopstva v vseh deželnih glavnih mestih in važnejših krajih.

Dne 15. maja t. l.

se izselimo iz dosedanjih prostorov, zato prodamo vso obstoječo zalogo

angleškega blaga

za moške obleke in drugo

po znižanih cenah.

BOHINEC & C., Trst

ul. Ponterosso št. 8, vogal ul. Nuova št. 17.

Umetni zobje!

Opčine

Zobotehniški

ambulatorij

Opčine šte. 378, I. n.

v hsti lekarne

Odprto od 9 do 1 in od 2 do 5

JADRANSKA BANKA

Deln. glav. K 30.000.000, Reserve K 8.000.000

Centrala: TRST

Via Cassa di Risparmio 5 - Via S. Nicolò 9

Podružnice: Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Ljubljana, Metković, Opština Split, Šibenik, Zadar, Ekspozitura: Kranj.

Obavlja vse v bančno stroko spadajoče posle.

Sprejema vloge v Lirah

na hranilne knjižice proti 3 1/2% letnim obrestim v bancogiro-prometu proti 3/4% letnim obrestim. Na odpoved navezane zneske sprejema po najugodnejših pogojih, ki se imajo pogoditi od slučaja do slučaja.

Čaje v najem varnostne predale (Sales deposits).

Blagajna postuje od 9 do 13.